

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΕ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΟΙ ΟΙ "ΑΣΤΕΡΕΣ,"

(Ένα πελώριετρο άρθεο του Ντεϋγκλας Φαίρμπαινς υιού, που κινηματογράφου «Κλάσσικ Νέϊν» δημοσιεύθηκε εσχάτως στο μεγάλο αμερικανικό περιοδικό του για τις προλήψεις των «αστέρων».)

ΙΑ να είμαι ελκρινής, πρέπει να σάς πω, ότι όλοι ανεξαιρέτως οι «αστέρες» του Χόλλυγουντ είναι προληπτικοί. Όλοι τους πιστεύουν τυφλά στις απόκρυφες έπιστήμες, στους μάγους, στους αστρολόγους και στις χαρτορίτρες. Οι περισσότεροι όμως κρύβουν όσο μπορούν αυτή την άδυναμία τους και γελούν μ' εκείνους που δηλολογούν καθαρά, μπροστά σ' όλο τον κόσμο, ότι πιστεύουν στις προφητείες και στον πνευματισμό.

Μά για ποιά λόγο κρύβονται; Σήμερα όλος ο κόσμος είναι προληπτικός. Έχω μάλιστα τη γνώμη πως πρέπει να κρύβονται μόνο εκείνοι που δεν είναι προληπτικοί.

Μιά μέρα, ρώτησα την πρώην γυναίκα μου, την Τζόαν Κράουφορντ, γιατί πιστεύει στις μάγισσες. Και μ' απάντησε:

—Γιατί μιά χαρτορίττρα στη Νέα Υόρκη, όταν ήμουν ακόμη μιά μικρή και άγνωστη χορεύτρια, μου είχε πει ότι θα κάνω την τύχη μου, όταν θ' άλλαζω τ' όνομά μου! "Ε, λοιπόν, όσο καιρό λεγόμουν Λουσί Λέ Σούερ, δεν κατάφερα να γίνω γνωστή και να κατακτήσω τη θόνη". Από τη μέρα όμως που άλλαξα τ' όνομά μου κι' έγινα Τζόαν Κράουφορντ, η τύχη άρχισε να μου χαμογελάει κι' έγινα μέσα σ' ένα χρόνο διάσημη!... Από τότε λοιπόν πιστεύω σε κάθε μάγισσα και σε κάθε προφητεία...

Πριν όμως σάς μιλήσω και για τους άλλους «αστέρες», θα σάς διηγηθώ τη μαρτυρική ζωή του πιο προληπτικού ανθρώπου του Χόλλυγουντ, του μεγάλου Γερμανού σκηνοθέτη φόν Στρογγάιμ.

Ο μεγάλος αυτός σκηνοθέτης χάνει άμεσα τ' όφει του και πηγαίνει χαμένη δηλαδή η μέρα του αν τύχει να δει καιμια άραχνη τ' όφει του και του κόψει τ' όφει του δρόμο καιμια γάτα. Οι φίλοι του και οι βοηθοί του προσπαθούν πάντα να κρύβουν από τ' μάτια του ένα σωρό «σημαδιακά» πράγματα. Ένα θράδι ωστόσο συνέθε μιά αξέχαστη τραγωδία.

Ο φόν Στρογγάιμ «γυρίζει» με τόν βοηθό του Χάρου Κάρ μιά ταινία που κόστιζε εκατομμύρια δολάρια στην κινηματογραφική έταιρεία. Σ' ένα διάλειμμα λοιπόν, ο Χάρου Κάρ τράβηξε

τον φόν Στρογγάιμ ως τ' παράθυρο τού στούντιο για ν' αναπνεύσουν λίγο καθαρό αέρα. Φρόντισε όμως νάχη ο φόν Στρογγάιμ απ' τ' δεξί του χέρι τ' παράθυρο, γιατί μπορούσε να κυττάξει άξαφνα τ' νέο φεγγάρι που έλαμπε στον ουρανό κι' αν τ' κυττάζε από την άριστερη μεριά, ο Στρογγάιμ θα τ' εσπαρούσε ως γρουσουζιά και θα σταματούσε τ' «γύρισμα». Εκεί λοιπόν που μιλούσαν, ο Γερμανός σκηνοθέτης γύρισε άποτομα και κυττάζε τ' φεγγάρι. Τό είδε δέ από την άριστερη μεριά. Περιττό είναι να σάς πω, ότι λίγο έλειψε να λιποθυμήσει. Για νά ξεουδετερώση τ' γρουσουζιά αυτή, έπρεπε—κατά τη γνώμη του—να πιάση ένα άσημένο νόμισμα. Έχωσε λοιπόν τ' γέρι στην τσέπη του, μά δεν θρήκε τίποτα. Ο Χάρου Κάρ τότε τού έδωσε αυτός ένα δικό του άσημένο νόμισμα. Ο φόν Στρογγάιμ όμως δεν τ' δέγτηκε, γιατί δεν μπορούσε να ξεουδετερώση τ' γρουσουζιά. άσοσ τ' νόμισμα δεν ήταν δικό του.

—Κάνε κάτι για νά κερδίσης τ' νόμισμα, τού υπέδειξε τότε ο Χάρου Κάρ.

Ο φόν Στρογγάιμ συλλογίστηκε μιά στιγμή κ' ύστερα τού φώναξε ολόχαρος:

—Νά, σου πουλάω τ' κρυπάλινο μονόκλ μου!

Κι' έδωσε τόν περίφημο μονόκλ του στον Χάρου Κάρ. Τό άσημένο νόμισμα έγινε έτσι εικό του. Η γρουσουζιά είχε ξεουδετερωθί. Μά ο φόν Στρογγάιμ δεν

δημοσιεύθηκε εσχάτως στο μεγάλο αμερικανικό περιοδικό του για τις προλήψεις των «αστέρων».)

μπορούσε πειά να δουλέμη χωρίς μονόκλ, γιατί είναι τρομαρά μώψ κι' έτσι έκε νη τ' νύχτα σταμάτασε τ' «γύρισμα» κι' αυτό... γιατί ο Γερμανός σκηνοθέτης είχε δ' από τ' άριστερη μεριά τού τ' καινούργιο φεγγάρι! Μπορείτε τώρα να καταλάβετε πόσο υποφέρει από τις προλήψεις τού ο φόν Στρογγάιμ.

—Μις Γκάρμπο, να προσέξετε αυτές τις μέρες, γιατί θα σάς συμβή κάποιο δυστύχημα. Σας έδωσ' όνειρό μου να πέσετε από τόν ουρανό. Είχατε δύο μεγάλες άσπρες πτερούγες στην πλάτη σας. Αύτες σας έσωσαν...

Η Γκρέτα Γκάρμπο χαμογέλασε, έδωσε ένα μικρό διαχτυλίδι της σ' η γρηά Ιταλίδα κομπάρσα, για νά τήν ευχαριστήση κι' ύστερα ούτε έσαθημμήθηκε πειά αυτή την προφητεία...

Έπειτα από τρες μέρες είχε διακοπές και πήρε τ' άεροπλάνο για νά πάη στο Μάϊαμι. Την ώρα όμως που περίσσαν πάνω από τ' Σάντα Μόνικα, ο κινητήρας τού άεροπλάνου έπαθε μιά θλάση κ' η Γκρέτα Γκάρμπο, μαζί με τόν πιλότο, πήδηξε στο κενό για νά σωθί με τ' άλεξάντισο.

Κι' αλήθεια, δεν έπαθε τίποτα, μά όταν έπεσε μαλακά πάνω στην άμμουδιά της Σάντα Μόνικα, θυμήθηκε άξαφνα τ' άπροφητικά λόγια της γρηάς Ιταλίδας.

Η Μαίυ Γουέστ πάλι κανονίζει τ' ζωή της σύμφωνα με τ' άνειρά της. Τό όνειρο που θα δ' κάθε νύχτα κανονίζει την άλλη μέρα της. Σ' όλους άλλωστε στο Χόλλυγουντ είναι γνωστό ότι η τρίτη αυτή μεγάλη «μοιραία» γυναίκα τού κινηματογράφου (ή άλλες δυο είναι η Γκρέτα Γκάρμπο και η Μάρλεν Ντήτριχ) είναι ένας ζωντανός άνειροκρίτης.

—Μιά μέρα, μού διηγήθηκε η Γουέστ, έδώ και λίγο καιρό, «γύρισα» ένα κινεζικό φίλυ στη Σανγκάι. Έπαίξα τ' ρόλο μιας Εύρωπαιάς τυχοδιώκτριας που είχε σχηματίσει εκεί κάτω μιά συμμορία από Κινέζους λησασπειρατές κι' αιχμαλώτισε τ' άκότερα τών Εύρωπαιών που έκαναν μακρινές θαλάσσιες έξδρομές.

«Τυρίζαμε» λοιπόν διαρκώς σ' η θάλασσα και γι' αυτό κάθε πρωί, μιά μεγάλη άτμάκατος μάς μετέφερε από τήν προκομιά σ' ένα παλιό κινεζικό καράβι. Ένα θράδι λοιπόν είδα στο άνειρό μου ότι είχε ναυαγήσει έαφικά αυτή η άτμάκατος κι' ότι είχα... πνιγί! Όσο εύστηρα λοιπόν κυττάαα από τ' παράθυρο τού ξενοδοχείου τ' θάλασσα κ' είδα ότι ήταν πάρα πολύ παραγμένη. Διάβολε! Τ' άνειρό μου άρχισε να με βασανίζει. Όστόσο κατάθηκα ως τήν προκομιά μαζί με τούς άλλους συναδέλφους μου, οι όποιοι διάστηχαν να μπουδούν άτμάκατος. Έγώ όμως, τήν τελευταία στιγμή διάστα κ' άλλαζοντας έασηνικά γνώμη γύρισα στο ξενοδοχείο μου. Η άτμάκατος λοιπόν έκε νησε πάνω σ' εκείνη τ' φουρτουναισμένη θάλασσα και μπορείτε τώρα να φαντασθήτε τόν τρόπο μου, όταν ύστερα από λίγη ώρα ένας φίλος μου μού άγγηγειλε κατάγλωμος ότι η άτμάκατος είχε ναυαγήσει κι' ότι είχε πνιγί η Κινέζα ήθοποιός, η όποια με διεδέχετο σ' η συμμορία της συμμορίας τών λησασπειρατών γιατι ένώ, όπως ήταν τ' σενάσιο, παρσάοσα στο τέλος τήν τυχοδιωκτική ζωή για νά ακολουθήσω σ' η Νέα Υόρκη ένα νεαρό Άμερικανό «Όπως θλέπετε λοιπόν, τ' άνειρό μου δέ με γέλασε. Άν πηγαίνα κ' εγώ με τήν άτμάκατο θα πνιγίονυ.

Ένα έπιτυχημένο σκίτσο της Μαίυ Γουέστ.